

Ministeren kan ikke lide, at det stadig væk bliver omtalt, hvordan der så ud i Vridsløse denne 6. september, og ministeren siger på det dér typiske akademiske sprog, at beskæftigelsessituationen ikke var optimal. Nej, det tør siges, for der var ingen beskæftigelse, og fængslets ledelse var ligeglad.

Det var ikke os selv, der fandt ud af, at vi skulle ned og se i den kælder. Det var, fordi talsmændene sagde til os: Prøv at gå ned i kælderen, hvor der er et stort antal, der skulle være beskæftiget, så vil I opleve, at halvdelen af dem ligger berusede eller bedøvede af narkotika og ikke laver noget. Det var rigtigt, men det var noget, der blev lagt ind i sidste øjeblik. Sådan var situationen, og det var altså noget, der var foregået gennem lang tid.

Det er da interessant, at når vi besøger andre fængsler – så sent som i sidste uge – kan vi stadig væk konstatere og høre fra både ansatte og indsatte, at der er mange, der ikke laver noget som helst; de kan slippe af sted med at melde sig syge uden at være syge, og de kan få 90 pct. af den løn, de ellers ville få.

Det vil altså sige, at alt det, justitsministeren alene har ansvaret for og suverænt selv kan ændre med timers varsel, har ministeren, selv om hans parti har haft regeringsmagten i 5 år, ikke ønsket at gøre noget ved, og problemet er jo blevet stadig større.

Jeg var i danske fængsler første gang i 1984, men jeg husker tilbage i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, hvor det næsten var en fornøjelse at besøge et dansk fængsel, hvor de indsatte kunne tale med de ansatte, hvor de ansatte, altså fængselsfunktionærerne, kunne spille billard, kunne spille bordtennis, og hvor der var en almindelig, nogenlunde rimelig omgangstone.

Det er der ikke i dag, og hvem er først og fremmest skyld i det? Det er bl.a. de stærke indsatte. Hvem kan suverænt sørge for, at de stærke indsatte enten kommer i et særligt fængsel eller bliver isoleret, så de ikke kan ødelægge fængselsvæsenet indefra? Det kan justitsministeren gøre alene uden ny lovgivning. Har ministeren gjort det? Nej.

Og så til slut. Når ministeren siger, det er synd, at vi ikke beskæftigede os mere med den store offentlige institution Kriminalforsorgen med 4.000 ansatte, vil jeg godt sige, at jeg beskæftigede mig med det i hele mit indlæg, men jeg beskæftigede mig først og fremmest

med dem, som vi har lavet Kriminalforsorgen for. Det er jo ikke for at underholde og gøre det rart og hyggeligt for 4.000 medarbejdere. Det er, for at vi skal sikre to ting: at folk, der bliver idømt en straf, bliver sikkert opbevaret, og at vi samtidig forbereder dem til at komme ud i samfundet som lovlidige borgere.

Det er Kriminalforsorgens område, så vi må altså koncentrere os om de indsatte, og det var de indsatte, jeg koncentrerede mig om. Og hvis man fulgte de tanker og ideer, som jeg gav udtryk for, så er jeg helt sikker på, at det store flertal af alle de ansatte i Kriminalforsorgen også ville få en langt mere meningsfyldt dagligdag og ikke den daglige konfrontation, ja, næsten slåskamp, som der i dag er mellem de indsatte og ansatte.

Justitsministeren (Frank Jensen):

På sin vis er det unødvendigt at tage ordet igen til hr. Helge Adam Møller, for det var jo bare en fortsættelse ad samme spor: en enkelt sag, en enkelt oplevelse, der endnu en gang bare blev endnu mere udpenslet.

Men jeg vil bare sige, og det tror jeg også hr. Helge Adam Møller ved, jeg har i hvert fald fået at vide, at hr. Helge Adam Møller har fået beskeden fra en medarbejder i Kriminalforsorgen, at begrundelsen for, at man hidtil har givet de indsatte 90 pct. ved sygefravær, er, at man har lagt vægt på, at det skal være på samme vis, som det er udenfor, altså at arbejdsindsatsen i fængslerne tilpasses forholdene uden for fængselsvæsenet, og dér er det jo sådan, at man får en sygegodtgørelse på 90 pct.

Det har man altså gjort på samme vis i fængslerne, men hr. Helge Adam Møller har fuldstændig ret i, at det bliver misbrugt, og de 10 pct., man ikke får i fængslerne, når man er sygemeldt, er altså ikke meget, og derfor ligger der ikke en stor tilskyndelse i det her system til, at de indsatte faktisk møder op og ikke benytter sig af muligheden for at melde sig syge.

Derfor er Direktoratet i gang med at finde en anden måde at gøre det på. Om vi helt skal fjerne muligheden for at kunne få en kompensation i visse tilfælde, hvor der er mistanke om misbrug, er vi i gang med at overveje. Det vender vi tilbage til, og det ved hr. Helge Adam Møller i øvrigt godt. Derfor er det lidt ærgerligt, at også den lille sag skal bruges som grundlag for at kritisere det arbejde, der udføres af forsorgen.